

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen met antwoord:

nr. 179/81 van de heer Van Miert aan de Raad Betreft: Steun aan Angola en Mozambique	1
nr. 536/81 van mevrouw Dekker aan de Commissie Betreft: Oplossing kernafval	1
nr. 560/81 van de heer Herman aan de Commissie Betreft: INSIS-project	3
nr. 573/81 van de heer Griffiths aan de Commissie Betreft: Oneerlijke concurrentie	4
nr. 681/81 van mevrouw Ewing aan de Raad Betreft: Onderhandelingen Multivezelovereenkomst	5
nr. 699/81 van mevrouw Lizin aan de Commissie Betreft: Omschakelingskredieten EGKS — contract met de Société régionale d'Investissement de Wallonie	5
nr. 714/81 van de heer Irmer aan de Commissie Betreft: Situatie van buitenlandse lectoren aan de Rijksuniversiteiten in Italië	6
nr. 736/81 van de heer Gendebien aan de Commissie Betreft: Taalgebruik	7
nr. 749/81 van de heer Bonde aan de Commissie Betreft: Arrest „Cassis de Dijon”	7
nr. 752/81 van de heer Bonde aan de Raad Betreft: In het Verdrag van Rome vastgelegde stemprocedures	8

Inhoud (vervolg)

nr. 760/81 van de heer Poniatowski aan de Commissie Betreft: Financiering van Stabex over 1980	8
nr. 761/81 van de heer Flanagan aan de Commissie Betreft: Arbeidsbemiddeling door SEDOC	10
nr. 787/81 van de heer Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Steun vanuit het Regionaal en het Sociaal Fonds, en vanuit de EIB aan Friesland	10
nr. 797/81 van mevrouw Clwyd aan de Commissie Betreft: Ontwikkelingshulp	11
nr. 800/81 van de heer Fanton aan de Commissie Betreft: Verkoop van voor de USSR bestemde Amerikaanse boter aan Nieuw-Zeeland ...	13
nr. 805/81 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Uitgaven van de Gemeenschap voor energieonderzoek	14
nr. 806/81 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Handel in vissersvaartuigen	14
nr. 807/81 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: De bouw van vissersvaartuigen in de Gemeenschap	15
nr. 812/81 van de heer Nyborg aan de Commissie Betreft: Wachttijden aan de grens	16
nr. 815/81 van de heer Hahn aan de Commissie Betreft: Criteria voor het toekennen van kredieten van het Europese jeugdwerk aan maatschappelijke jeugdorganisaties	16
nr. 845/81 van de heer J. M. Taylor aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen EEG en ASEAN	17
nr. 865/81 van de heer Van Miert aan de Commissie Betreft: Inlevering door de leden van de Commissie	17
nr. 880/81 van de heer Curry aan de Commissie Betreft: Erwten en bonen als veevoeder	18
nr. 890/81 van de heer Marshall aan de Commissie Betreft: Onerlijke concurrentie ten aanzien van de Engelse pub	19
nr. 898/81 van de heer Radoux aan de Raad Betreft: Rapport van de Drie Wijzen	19
nr. 902/81 van de heer Radoux aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Statens van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Bevordering van de EPS	19
nr. 903/81 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Grensoverschrijdend gecombineerd vervoer	20
nr. 925/81 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Uitrusting van caravans met reservewielen	20
nr. 927/81 van de heer Karl Fuchs aan de Commissie Betreft: Toelatingsvoorwaarden voor de „Exposition de la Machine-Outil (EMO)”	21

Inhoud (vervolg)

nr. 935/81 van mevrouw Rabbethge aan de Commissie	
Betreft: Interventies op de landbouwmarkt	22
 nr. 943/81 van de heer Key aan de Commissie	
Betreft: De Britse kolenwinning en de opruiming van steenhopen	22
 nr. 958/81 van mevrouw Maij-Weggen aan de Commissie	
Betreft: Achteruitgang van het aantal vrouwen, migrerende werknemers en gehandicapten die in 1980 profiteerden van het Europees Sociaal Fonds	23
 nr. 959/81 van mevrouw Maij-Weggen aan de Commissie	
Betreft: De mate waarin mannelijke en vrouwelijke burgers profiteren van het Europees Sociaal Fonds	23
 nr. 964/81 van Lady Elles aan de Commissie	
Betreft: Procedures mededingingsbeleid	24
 nr. 980/81 van de heer Janssen van Raay aan de Commissie	
Betreft: Artikel 45, 3, b van het Belgisch Wetboek der Inkomstenbelastingen	25
 nr. 981/81 van de heer Clinton aan de Commissie	
Betreft: Steun uit het EOGFL (Oriëntatie) voor individuele projecten	25
 nr. 1011/81 van de heer Diligent aan de Commissie	
Betreft: Vrije uitoefening van het beroep van logopedist in de Gemeenschap	26
 nr. 1051/81 van de heer Pedini aan de Commissie	
Betreft: Griekenland — bewegwijzering en opschriften voor toeristen	26

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 179/81**van de heer Van Miert****aan de Raad van de Europese Gemeenschappen***(13 april 1981)*

schillende soorten steunverlening in het kader van de ontwikkelingssamenwerking.

Betreft: Steun aan Angola en Mozambique

Kan de Raad bevestigen dat de voor 1980 voorziene steunverlening ten aanzien van Angola en Mozambique, zou overgedragen worden naar Zimbabwe in het kader van de financiële hulpverlening aan niet-geassocieerde staten?

Is de Raad van oordeel dat Angola en Mozambique niet in aanmerking komen voor verdere steunverlening?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 536/81**van mevrouw Dekker****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(30 juni 1981)*

Betreft: Oplossing kernafval

De Commissie betoont zich een uitgesproken voorstander van uitgebreide toepassing van kernenergie in de Gemeenschap.

Is de Commissie van oordeel dat al een toereikende oplossing voor het kernafvalprobleem bestaat?

Zo ja, wil de Commissie dan aangeven uit welke concrete methode(n) die oplossing(en) bestaat (bestaan) en voorts welke oplossing waar wordt toegepast in de Gemeenschap?

Zo nee, wil de Commissie dan meedelen wat er met de kernafvalstoffen gebeurt, in het bijzonder de bij opwerking vrijkomende hoog-radioactieve afvalstoffen en welke maatregelen volgens de Commissie hiervoor getroffen dienen te worden?

Antwoord*(28 oktober 1981)*

De Raad bevestigt dat uit hoofde van het programma voor financiële steun aan niet-geassocieerde ontwikkelingslanden in de begroting 1980 middelen zijn uitgetrokken voor de financiering van projecten in zuidelijk Afrika. In dit programma worden echter geen bijzondere projecten gespecificeerd.

Voorts bevestigt de Raad dat hij de aanwending van de middelen voor financiering van projecten in Zimbabwe heeft goedgekeurd.

De Raad kan niet vooruitlopen op zijn eventuele toekomstige besluiten met betrekking tot de ver-

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(30 oktober 1981)

Radioactieve afvalstoffen zijn erg verschillend met betrekking tot hun giftigheid, die in het algemeen te wijten is aan de stralingen ten gevolge van de radio-isotopen die zij bevatten, en met betrekking tot hun fysisch-chemische vorm: zij worden in vaste, vloeibare en gasvormige vorm geproduceerd. Hun radioactiviteit varieert van zeer hoge niveaus, die karakteristiek zijn voor de bestraalde splijtstof die door kerncentrales wordt geloosd of voor de afvalstoffen met hoge activiteit die bij de opwerking worden geproduceerd, tot waarden die praktisch onbetekenend zijn en die men bij voorbeeld in de afval van researchlaboratoria aantreft. Radioactieve afvalstoffen kunnen ofwel heel lang giftig blijven ofwel reeds na enkele maanden of dagen onschadelijk worden. Dit is afhankelijk van hun effectieve halveringstijd (radioactief verval), die bepaald wordt door de biologische en fysische halveringstijd. Het vraagstuk van de radioactieve afvalstoffen dient geval per geval te worden onderzocht en er bestaat geen algemene oplossing.

De technologie, die noodzakelijk is voor het beheer van radioactieve afvalstoffen met een lage activiteit wordt sinds 20 tot 30 jaar en in verschillende Lid-Staten en in de rest van de wereld ontwikkeld en op een bevredigende wijze op industriële schaal toegepast. Het zou te veel tijd in beslag nemen om de talrijke bestaande methodes en de in werking zijnde installaties op te sommen.

De bestraalde splijtstof, die door kerncentrales wordt geloosd, bevat uranium, plutonium en „as“ die door de versplijting wordt geproduceerd. Deze splijtstof mag worden beschouwd als hoog-radioactieve afval, indien er de voorkeur aan wordt gegeven het uranium en het plutonium niet terug te winnen, met andere woorden deze bestraalde splijtstof niet op te werken. Deze wordt dan in containers opgeslagen; dit gebeurt gewoonlijk onder water in hiervoor bestemde installaties; een dergelijke opslag kan dienen voor tientallen jaren (zeker voor 30 jaar).

De opslag onder water is een sinds verschillende jaren algemeen gebruikte techniek, ten minste gedurende periodes die tot 10 jaar kunnen duren. Na deze periode wordt definitieve opberging in een afgesloten milieu van de biosfeer noodzakelijk; de bestraalde splijtstof wordt met het oog op deze opberging vooraf behandeld en verpakt.

Het chemische opwerkingsproces biedt integendeel de mogelijkheid om het uranium en het plutonium terug te winnen; de hoog-radioactieve afvalstoffen die bij dit proces worden geproduceerd, bestaan dan

alleen maar uit de „as“ van de versplijting; zij komen voor in vloeibare toestand, wat deze geschikt maakt voor de hieronder beschreven latere behandelingen. Daarom is de opwerking het eerste stadium in het definitieve opbergingsproces van afvalstoffen. Deze vloeistoffen worden opgeslagen in stalen reservoirs, die hiertoe speciaal zijn ontworpen en die zich in de nabijheid van de in de Lid-Staten bestaande opwerkingsinstallaties bevinden.

Uit de ervaring blijkt dat deze opslag gedurende enkele tientallen jaren voldoening kan schenken. Na deze periode dienen deze afvalstoffen behandeld en verpakt te worden met het oog op de definitieve opberging in een geïsoleerd milieu van de biosfeer. De eerste maatregel daartoe bestaat erin de afvalstoffen te verwerken tot vaste stoffen, die zijn opgenomen in geschikte matrices zoals glas of ceramiek. Ofwel verkeren deze procédés nog in het ontwikkelingsstadium ofwel hebben zij reeds het stadium bereikt waarin zij op industriële schaal worden geproduceerd om binnenkort in de handel te worden gebracht, zoals het in Frankrijk uitgewerkte AVM-verglazingsprocédé.

De aldus bewerkte produkten kunnen in afwachting van hun definitieve opberging gedurende tientallen jaren of zelfs langer worden opgeslagen; dit verschaft een grote soepelheid op het gebied van de programmering van een strategie inzake lange-termijnbeheer van dit soort afvalstoffen.

In dit verband wordt het geachte Parlementslid eveneens verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 103/80 van de heer Collins ⁽¹⁾.

Er bestaan verschillende oplossingen om de in vaste vorm gegoten afvalstoffen definitief op te bergen door middel van een passende opsluiting buiten de biosfeer. Het begraven in onderaardse holtes, die met dit doel zijn gegraven in geologische formaties, welke de nodige waarborgen inzake stabiliteit en opsluiting bieden, vormt thans een oplossing met grote toekomstmogelijkheden. Zij wordt momenteel in alle staten die over kernindustrie beschikken, bestudeerd en ontwikkeld; zij maakt vooral een belangrijk onderdeel uit van het O & O-programma inzake beheer en opslag van radioactieve afvalstoffen (1980-1984), dat door de Raad op 18 maart 1980 ⁽²⁾ is goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr. C 206 van 11. 8. 1980, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 78 van 25. 3. 1980, blz. 22.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 560/81**van de heer Herman****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(3 juli 1981)***Betreft: INSIS-project**

In haar verslag over „de Europese maatschappij ten aanzien van de nieuwe informatietechnieken — een communautair antwoord”, dat in november 1979 aan de Europese Raad werd voorgelegd, kondigde de Commissie een plan aan voor een interinstitutioneel telematicanet tussen de communautaire Instellingen en de Regeringen van de Lid-Statens.

Dit besluit en de eerste maatregelen ter uitvoering van dit plan zijn medegedeeld in het aan de Raad van Ministers gerichte eerste verslag over de werkzaamheden van de Commissie van september 1980.

1. Heeft de Commissie reeds aard en omvang vastgesteld van de behoeften, gebruiksmogelijkheden, diensten en installaties op het gebied van telematicanetwerken in de Gemeenschappen voor de jaren '80?
2. Kan de Commissie een datum aangeven waarop het systeem waarmee de Europese Parlementsleden rechtstreeks toegang krijgen tot gegevens van de Commissie, in werking treedt?
3. Heeft de Commissie reeds contact opgenomen met de verschillende PTT-directies in verband met het ter beschikking stellen van de voor een geïntegreerd communicatiesysteem relevante faciliteiten, en zo ja, wat zijn hiervan de resultaten?
4. De INSIS-projectgroep zal binnenkort een of twee werkbijeenkomsten organiseren met demonstraties voor ambtenaren van de Commissie. Is het, gezien het feit dat het INSIS-project voor de drie communautaire Instellingen bedoeld is, mogelijk dat ambtenaren en belangstellende leden van het Europese Parlement deze werkbijeenkomsten bijwonen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(27 oktober 1981)

1. De Commissie heeft de huidige behoeften van de eindgebruikers van telematica-apparatuur en -diensten in de communautaire Instellingen en de overheidsdiensten van de Lid-Statens nog niet

bepaald. Zij heeft derhalve nog geen vooruitzichten betreffende deze indicatoren voor het decennium uitgewerkt.

De INSIS-projectgroep houdt zich thans echter met dit vraagstuk bezig. In december 1980 werd een contractant ermee belast de behoeften van de gebruikers aan telematicadiensten in de communautaire Instellingen tijdens de jaren '80 af te bakenen en vast te stellen. De contractant heeft eerst methoden uitgewerkt, waarmee onderling is ingestemd, die de mogelijkheid bieden deze werkzaamheden tijdens de periode tot maart 1981 te verrichten, en poogt thans rechtstreeks gegevens te verzamelen door aan de hand van een vragenlijst bij het personeel te enquêteren, werkvergaderingen met groepsinterviews te beleggen en studies van afzonderlijke gevallen betreffende bepaalde bijzondere toepassingen en hun informatiecircuit uit te voeren.

Op grond van de analyse van deze gegevens zullen modellen worden gebouwd waarmee de vooruitzichten kunnen worden bepaald; verwacht wordt dat in december 1981 de laatste hand aan deze werkzaamheden zal worden gelegd. De resultaten hiervan zullen worden medegedeeld aan alle communautaire Instellingen en overheidsdiensten van de Lid-Statens die erom verzoeken, alsmede aan de PTT-diensten van de Gemeenschap, welke die moeten kunnen aanwenden in hun programma's ter invoering van nieuwe diensten en installaties van compatibele openbare netten in geheel Europa.

Voorts verricht de INSIS-projectgroep een verkennende studie over de soorten diensten die door middel van de technologie tegen 1990 en 1986 bij de gebruikers van het interinstitutionele systeem operationeel kunnen worden gemaakt; deze studie zal worden besloten met de vaststelling van een technisch doel voor deze laatste termijn en de keuze van doeleinden voor het einde van het decennium.

Modelprojecten zullen op korte termijn worden opgezet ten einde bepaalde resultaten van deze diverse werkzaamheden te doen uitkomen en te bevestigen.

Het bestuurscomité van het INSIS, dat deze stap van fundamentele betekenis voor het welslagen van het project acht, heeft in april-mei jongstleden de overige Instellingen verzocht actief aan de thans lopende studies en modelexperimenten deel te nemen. Het comité buigt zich nu over het vraagstuk van de voor de totstandbrenging van deze samenwerking vereiste termijnen.

Voorts werd een ontwerp-besluit tot instelling van een coördinatiegroep bestaande uit vertegenwoordigers van de overheidsdiensten van de Lid-Statens en de communautaire Instellingen ten einde het project gezamenlijk voort te zetten op 15 juli 1981 bij de Raad ingediend en op 17 juli aan het Europese Par-

lement voorgelegd. Een krediet van 5,4 miljoen Ecu werd in de ontwerp-begroting voor 1982 opgenomen voor de financiering van het vervolg van de studies en werkzaamheden ter afbakening van de eerste fase van het project (1983-1986), dat aan een besluit van de Raad zal worden onderworpen. In de huidige fase van de begrotingsprocedure heeft de Raad in dit begrotingsartikel een p. m. aangetekend.

2. Daar het INSIS-project nog niet voldoende is gevorderd lijkt het voorbarig inlichtingen te verstrekken over de aard van de via dit systeem ter beschikking gestelde informatie en over een datum van ingebruikneming. Indien het geachte Parlements lid evenwel de in de Commissie reeds operationele informatiesystemen bedoelt, wordt eraan herinnerd dat de systemen CELEX (gemeenschapsrecht), CRONOS (statistiek) en EURODICAUTOM (terminologie) voor de Europese Parlementsleden toegankelijk zijn en dat zij eveneens de in het kader van EURONET beschikbare informatiebanken kunnen raadplegen.

Verder wordt werk gemaakt van een intensievere samenwerking op dit gebied tussen de Commissie en het Parlement.

3. Tijdens een informele vergadering te Brussel in 1980 had de Commissie de directeuren-generaal van de telecommunicatiediensten van de Lid-Staten in kennis gesteld van de doeleinden en de inhoud van het INSIS-project. In april 1981 hebben de PTT-diensten van de tien Lid-Staten de Commissie op een technische vergadering uitgenodigd. Daar werd besloten in het kader van het INSIS-project een permanente samenwerkingsprocedure in te stellen, waarbij de PTT-diensten de Instellingen als cliënten en als een modelmarkt voor de nieuwe communicatiediensten beschouwen. De nationale overheidsdiensten zijn van mening dat INSIS een beduidend stimulerend effect kan hebben op de werkzaamheden inzake protocollen voor gegevensuitwisseling en verwisselbaarheid van terminalapparatuur. Een bespoediging van deze door het bedrijfsleven en de Instellingen voor normalisatie verrichte werkzaamheden ligt in de lijn van de wil van de PTT-diensten om alle gebruikers in de Gemeenschap geleidelijk en volgens een coherent tijdschema tot dezelfde diensten toegang te verlenen.

4. In zijn oproep tot de overige Instellingen heeft het bestuurscomité van het INSIS met name verwezen naar bovenvermelde studie over de gebruikersbehoefte en tijdens de uitvoering van deze studie heeft de INSIS-projectgroep vijf gelijksoortige werkvergaderingen gehouden (twee te Luxemburg op 2 juni en drie te Brussel op 4 en 5 juni) ten einde het INSIS ruimere bekendheid te geven, meer ambtenaren van de Gemeenschap bewust te maken van de door de nieuwe informatietechnieken geboden mogelijkheden, een toenemend aantal antwoorden

op het enquêteformulier te verkrijgen en het personeel op bovengenoemde werkvergaderingen voor te bereiden.

Ongeveer 400 à 500 ambtenaren uit de meeste communautaire Instellingen hebben aan deze werkvergaderingen deelgenomen. Ook een aantal ambtenaren van het Europese Parlement waren aanwezig. Vermoedelijk zullen nog andere werkdagen worden georganiseerd waarop de ambtenaren van de communautaire Instellingen zullen worden uitgenodigd.

Voorts is de Commissie bereid een speciale werkvergadering over het INSIS ten behoeve van de Parlementsleden te beleggen op de voor hen meest geschikte datum en plaats, indien zij dit verlangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 573/81

van de heer Griffiths

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 juli 1981)

Betreft: Oneerlijke concurrentie

Hoeveel gevallen van oneerlijke concurrentie zijn de Commissie in 1980 voorgelegd?

Hoevele bleken gerechtvaardigd en welke maatregelen heeft de Commissie hiertegen genomen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

In zoverre de vraag van het geachte Parlements lid betrekking heeft op oneerlijke concurrentie, in de zin waarin deze term in artikel 10 bis van de Conventie van Parijs inzake de bescherming van de industriële eigendom wordt omschreven, luidt het antwoord daarop dat de specifieke gevallen in het algemeen niet door de communautaire instanties worden behandeld. Zij worden namelijk behandeld door de nationale instanties terwijl de Commissie zich op dit terrein in hoofdzaak bezighoudt met de kwestie van de harmonisatie der nationale wetgevingen onder artikel 100 van het EEG-Verdrag.

Als het geachte Parlements lid echter ruimer doelt op de mededingingsregels van de Verdragen en in het

bijzonder de artikelen 65 en 66 van het EGKS-Verdrag en de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag, dan moge zijn aandacht worden gevestigd op de gegevens vervat in het Tiende verslag over het mededingingsbeleid (nr. 140).

Heeft de vraag van het geachte Parlementslid betrekking op de regels inzake dumping dan kan hem ter kennis worden gebracht dat de Commissie in 1980 25 anti-dumpingprocedures heeft ingesteld, nadat haar door producenten van de Gemeenschap klachten waren voorgelegd betreffende dumpingpraktijken in verband met invoer uit niet-Lid-Statens. In elf gevallen werden anti-dumpingrechten opgelegd terwijl in twee gevallen de procedure uitmondde in verbintenissen van de exporteurs tot verhoging van de prijzen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 681/81

van mevrouw Ewing

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(15 juli 1981)

Betreft: Onderhandelingen Multivezelovereenkomst

Kan de Raad niet besluiten tot een gemeenschappelijke actie

1. om certificaten van oorsprong te verkrijgen in de textielindustrie voor de gehele intracommunautaire handel;
2. om de uitvoer naar de EEG-landen door multinationale ondernemingen die hun dochtermaatschappij in ontwikkelingslanden gebruiken voor ongeoorloofde preferentiële handel, te controleren;
3. om de invoer uit derde landen te beperken, en
4. welke stappen denkt de Raad, wanneer maatregelen op bovenstaande gebieden ontbreken, te nemen opdat de textielindustrie de Europese markten kan heroveren en haar beschikbare middelen kan aanvullen om opgewassen te zijn tegen de economische strijd om het bestaan?

Antwoord

(28 oktober 1981)

1. De Raad heeft van de Commissie geen voorstel ontvangen tot invoering van het verplichte gebruik

van het certificaat van oorsprong in de gehele intracommunautaire handel; het ligt ook niet in 's Raads bedoeling een dergelijke maatregel te treffen. De Raad wijst er echter op dat hij op 11 juni 1981 een aantal bepalingen tot wijziging van de communautaire voorschriften ter zake heeft aangenomen, juist om de toepassing van de Multivezelovereenkomst te verbeteren ⁽¹⁾.

2. Wat de huidige regeling jegens landen die preferentiële betrekkingen met de Gemeenschap hebben betreft, bestaan er een aantal bilaterale regelingen die erop gericht zijn de textieluitvoer van die landen te beperken; in deze regelingen wordt echter geen onderscheid gemaakt tussen produkten die zijn vervaardigd door dochtermaatschappijen van multinationale ondernemingen en produkten die zijn vervaardigd door inheemse bedrijven.

3 en 4. Het ligt inderdaad in de bedoeling van de Raad om, voor een nog vast te stellen periode, een stelsel van bilaterale overeenkomsten tot vrijwillige beperking voor lage-lonen-landen te handhaven, en wel in het kader van een derde Multivezelregeling waarover momenteel in Genève wordt onderhandeld.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1681/81 van de Raad houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 616/78 betreffende de bewijsstukken inzake de oorsprong van bepaalde in de Gemeenschap ingevoerde textielprodukten van de hoofdstukken 51 en 53 tot en met 62 van het gemeenschappelijk douanetarief en betreffende de voorwaarden waaronder die bewijsstukken kunnen worden aanvaard (PB nr. L 169 van 26. 6. 1981, blz. 5).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 699/81

van mevrouw Lizin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juli 1981)

Betreft: Omschakelingskredieten EGKS — contract met de Société régionale d'investissement de Wallonie

In oktober 1980 heeft de Commissie met de Société régionale d'investissement de Wallonie een contract gesloten, waarbij aan deze maatschappij het beheer wordt toevertrouwd van een lening van 1,5 miljard

Bfr. uit hoofde van de omschakelingskredieten EGKS.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij meent dat de garantie van de Belgische Staat voortaan niet meer nodig is en dat met de garantie van de regio kan worden volstaan;
2. dat de SRIW naar haar mening wel degelijk een instantie is die leningen kan opnemen en verstrekken en die in staat is om de van haar verwachte taak ten aanzien van de EGKS-kredieten te vervullen;
3. hoe zij denkt over de ontwikkelingen in deze zaak en over het momenteel door de SRIW gevoerde beheer?

**Antwoord van de heer Ortoli
namens de Commissie**

(29 oktober 1981)

1. Zoals zij reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1897/80 van de heer Gendebien ⁽¹⁾ mededeelde, heeft de Commissie op 25 juli 1980 besloten om, met het oog op de herstructurering van de Waalse ijzer- en staalindustrie, aan de „Société régionale d'investissement wallonne” (SRIW), een globale lening van 1 500 miljoen Bfr. toe te kennen om de SRIW in staat te stellen omschakelingsleningen te verstrekken aan kleine en middelgrote ondernemingen. Deze globale lening zal in gedeelten ter beschikking van de SRIW worden gesteld, naar gelang van de ingediende en door de Commissie goedgekeurde aanvragen. Momenteel zijn er onderhandelingen gaande voor de sluiting van een leningovereenkomst.

De kwestie van de door de SRIW te verstrekken garantie zal worden geregeld bij de sluiting van de overeenkomst voor het eerste leninggedeelte.

2. De gunstige beslissing van de Commissie is een antwoord op deze vraag.

3. Aangezien er momenteel nog geen overeenkomst gesloten is, kan de Commissie zich niet uitspreken over de ontwikkelingen in deze zaak en over het door de SRIW gevoerde beheer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 714/81

van de heer Irmer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juli 1981)

Betreft: Situatie van buitenlandse lectoren aan de Rijksuniversiteiten in Italië

De tot nog toe geldende uniforme, landelijke wet inzake lectoren in Italië, die voor de betrokken personen voorzag in vaste jaarcontracten, die tot vijf jaar kunnen worden verlengd, ziekte- en ouderdomsverzekering, ziekte- en moederschapsverzekering, enz., werd in 1980 door een nieuwe, uiterst problematische wet vervangen (decreto legge nr. 382 van 11. 7. 1980).

1. Is de Commissie eveneens van opvatting dat een dergelijke handelswijze, waarbij werknemers toegekende rechten worden ontnomen, hoewel deze werknemers hetzelfde werk blijven verrichten, niet alleen in strijd is met de Italiaanse doch ook met de Europese jurisprudentie?
2. Is de Commissie bereid de bevoegde Italiaanse instanties te verzoeken terug te keren tot de regeling, die voorzag in een uniform, landelijk contract voor lectoren aan de verschillende faculteiten van de Rijksuniversiteiten en dat zowel een ziekte- en moederschapsverzekering alsook een ziekte- en ouderdomsverzekering behelsde?
3. Zal de Commissie streven naar een harmonisatie van de contracten voor lectoren in de Europese Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(27 oktober 1981)

1 en 2. Op dit moment bestaan er geen Gemeenschapsnormen inzake de personele werkingssfeer van de sociale zekerheid. In deze situatie zijn alleen de Lid-Staten bevoegd te bepalen welke categorieën personen tegen sociale risico's verzekerd zijn.

3. Tot op heden is de Commissie niet van plan de sociale rechtspositie van lectoren aan instellingen van hoger onderwijs te harmoniseren.

⁽¹⁾ PB nr. C 129 van 29. 5. 1981, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 736/81**van de heer Gendebien****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 juli 1981)**Betreft: Taalgebruik*

In mei 1981 heeft het recreatiepark „Walibi” te Waver, in Wallonië, een uitsluitend Frans taalgebied, een nieuwe afdeling, gewijd aan energievraagstukken, opengesteld.

In deze afdeling wijdt de Europese Gemeenschap een expositie aan het thema kernenergie. De uitleg is echter uitsluitend in het Engels.

Dat is uiteraard zeer betreurenswaardig.

Kan de Commissie:

1. deze afwijking van de regels onmiddellijk laten corrigeren;
2. een verklaring geven voor deze blunder die de gewoonten ten aanzien van het taalgebruik in een Lid-Staat niet eerbiedigt;
3. erop toezien dat op geen enkel werkterrein van de Gemeenschappen een bepaalde taal wordt voorgetrokken?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

De door het geachte Parlementslid bedoelde tentoonstellingsobjecten in het recreatiepark „Walibi” te Waver zijn twee maquettes van experimentele foto-elektrische installaties, die in het kader van het onderzoekprogramma inzake energie door daartoe gecontracteerde firma's zijn ontworpen en geleverd. De organisator van de tentoonstelling heeft de maquettes op zijn verzoek in bruikleen gekregen. Het spijt de Commissie dat de exposant zich blijkbaar niet aan de plaatselijke gebruiken heeft gehouden, en zij zal hem van de opmerkingen van het geachte Parlementslid in kennis stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 749/81**van de heer Bonde****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 juli 1981)**Betreft: Arrest „Cassis de Dijon”*

Kan de Commissie een zo volledig mogelijke opgave doen van de gevallen waarop naar haar mening het beginsel dat zij uit het arrest „Cassis de Dijon” heeft afgeleid ⁽¹⁾, niet van toepassing is?

⁽¹⁾ PB nr. C 87 van 3. 4. 1979, blz. 6.

**Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

Uit het arrest in de zaak 120/78 (REWE-Zentral AG/Bundesmonopolverwaltung für Branntwein), beter bekend onder de naam „Cassis de Dijon”, leidt de Commissie af dat de in een van de Lid-Staten regulier vervaardigde en verhandelde produkten, welke dat ook mogen zijn, in beginsel in de overige Lid-Staten moeten kunnen worden verhandeld. De uitzonderingen op dit beginsel zijn van tweeërlei aard, namelijk enerzijds die welke voortvloeien uit artikel 36 EEG-Verdrag, onder de in deze bepaling limitatief opgesomde voorwaarden. Anderzijds zijn er de uitzonderingen die worden gevormd door de „dringende behoeften”, waarnaar het Hof heeft verwezen en waaronder speciaal dienen te worden vermeld de doeltreffendheid der fiscale controles, de eerlijkheid der handelstransacties en de bescherming van consumenten. Mits deze behoeften noodzakelijk zijn en zowel gelden voor het binnenlands stelsel als bij invoer, kunnen zij tot de mening leiden dat een belemmering van het intracommunautaire verkeer geen schending van artikel 30 oplevert. De lijst van deze behoeften is niet limitatief. Het is de taak van de Commissie bij het onderzoek van de individuele gevallen onder het toezicht van het Hof van Justitie te bepalen welke andere „dringende behoeften” in aanmerking kunnen worden genomen. Als voorbeeld kan men de opvatting huldigen dat dit het geval is ten aanzien van de bescherming van het milieu.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 752/81**van de heer Bonde****aan de Raad van de Europese Gemeenschappen***(27 juli 1981)*

Betreft: In het Verdrag van Rome vastgelegde stemprocedures

Kan de Raad mededelen hoeveel besluiten sinds 1973 jaarlijks werden getroffen volgens de in het Verdrag van Rome vastgestelde stemprocedures, afgezien van die gevallen waarin eenparigheid van stemmen is vereist?

Kan de Raad eveneens mededelen hoeveel besluiten sinds 1973 tot heden jaarlijks werden geblokkeerd, waarbij gebruik werd gemaakt van het veto-recht en hoe dit vetorecht per Lid-Staat werd toegepast?

Antwoord*(28 oktober 1981)*

De Raad brengt in herinnering dat, krachtens artikel 18 van het reglement van orde, zijn beraadslagingen aan geheimhouding onderworpen zijn.

Zoals de Raad de afgelopen jaren reeds verscheidene malen ten overstaan van het Europese Parlement heeft verklaard, is hij van oordeel dat de bepalingen van de Verdragen waarin staat dat besluiten met gewone of met gekwalificeerde meerderheid kunnen worden genomen, niet uitsluiten dat de leden van de Raad hun pogingen voortzetten om hun standpunten dichterbij elkaar te brengen voordat de Raad een besluit neemt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 760/81**van de heer Poniatowski****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 juli 1981)*

Betreft: Financiering van Stabex over 1980

In 1980 overschreden, voor het eerst sinds de inwerkingtreding van de Overeenkomst van Lomé in

1975, de aanvragen van de ACS-landen uit hoofde van de Stabex de door de Gemeenschap hiervoor uitgetrokken kredieten.

Kan de Commissie mededelen welke ACS-landen het slachtoffer zijn van deze ontoereikende kredieten en aangeven of zij overweegt naar aanvullende middelen uit te zien ter financiering van de Stabex?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie***(26 oktober 1981)*

Weliswaar overschreden de aanvragen van de ACS-Staten voor 1980 uit hoofde van Stabex de voor het toepassingsjaar beschikbare middelen, maar het is niet de eerste keer sinds het stelsel is ingevoerd dat er meer aanvragen worden ingediend dan er middelen beschikbaar zijn: voor 1978 bedroegen de transfers 2,17 maal de in de eerste Overeenkomst van Lomé vastgestelde jaarlijkse toewijzing. Het voornaamste verschil voor 1980 is, dat men nog pas aan het begin van Lomé II staat en dat er geen middelen van voorgaande jaren beschikbaar zijn.

Op voorstel van het Comité van ACS-ambassadeurs is op de aanvragen van de minst ontwikkelde ACS-Staten een reductie van 40,49 % en op die van de andere ACS-Staten een reductie van 52,64 % toegepast. Op overdrachten van minder dan 1 miljoen Ecu is geen reductie toegepast (zie tabel op blz. 9).

De minst ontwikkelde ACS-Staten zijn Guinee-Bissau, Mali, Somalië, Tanzanië, Rwanda, Centraal Afrika, Burundi, Tsjaad, Malawi, Dominica, Sint Lucia, Gambia, Sierra Leone, West-Samoa en Soedan.

De andere ACS-Staten zijn Senegal, Ivoorkust, Madagaskar, Kenia, Jamaica en Fidji.

De totale toewijzing voor Stabex is in de Overeenkomst van Lomé vastgesteld en het is niet mogelijk ze te verhogen door de andere toewijzingen (nationale en regionale programma's, spoedhulp, enz.) te verlagen.

Daar staat tegenover dat de toewijzing voor Stabex over de gehele toepassingsperiode gezien voldoende zou moeten zijn en dat de middelen die tijdens de laatste toepassingsjaren overblijven krachtens artikel 35 van de Overeenkomst verdeeld kunnen worden onder de staten die verlaagde transfers hebben ontvangen.

In de toekomst zouden de financiële voorschriften van het stelsel kunnen worden aangepast om te vermijden dat de situatie van 1980 zich nog eens voor-

doet; de verdeling van de totale toewijzing in gelijke jaarlijkse tranches zou bij voorbeeld minder dwingend kunnen zijn.

Aanvragende ACS-Staat	Produkt	Transferbedrag	Gerechtvaardigde aanvraag
Senegal	Grondnootprodukten	30 353 160	64 093 584
	Perskoeken van oliehoudende zaden en vruchten	8 253 832	17 428 751
Ivoorkust	Koffie, ook indien gebrand	19 195 390	40 532 892
Madagaskar	Vanille	1 211 202	2 557 569
Kenia	Koffie, ook indien gebrand	10 032 204	21 183 952
Jamaica	Verse bananen	3 238 995	6 839 447
Fidji	Kokosolie	842 296	1 778 588
Guinee-Bissau	Ongepelde of gepelde grondnoten	1 259 747	2 117 015
	Palmnoten of palmpitten	273 919	273 919
Kaapverdië	Verse bananen	214 764	214 764
Mali	Grondnoten	2 551 615	4 288 009
Somalië	Verse bananen	1 423 385	2 392 010
	Ongelooide huiden en vellen	415 854	415 854
Tanzanië	Koffie, ook indien gebrand	6 254 957	10 511 504
Comoren	Kopra	246 447	246 447
	Etherische oliën	852 402	852 402
Rwanda	Koffie, ook indien gebrand	6 555 031	11 015 781
Centraal Afrika	Koffie, ook indien gebrand	968 396	1 627 397
Burundi	Koffie, ook indien gebrand	11 023 569	18 525 195
Tsjaad	Katoen, niet gekaard en niet gekamd	2 539 846	4 268 231
Malawi	Thee	1 330 961	2 236 690
Dominica	Verse bananen	2 527 944	4 248 229
Sint Lucia	Verse bananen	1 349 538	2 267 910
Lesotho	Fijn haar van angorageiten	242 279	242 279
Gambia	Ongepelde of gepelde grondnoten	3 791 992	6 372 472
	Grondnotenolie	3 191 205	5 362 846
	Perskoeken van oliehoudende zaden en vruchten	1 134 175	1 905 990
Sierra Leone	Palmnoten en palmpitten	947 774	1 592 741
West-Samoa	Cacaobonen	1 222 990	2 055 245
Tuvalu	Kopra	14 495	14 495
Kiribati	Kopra	497 742	497 742
Tonga	Kopraprodukten	602 239	602 239
Soedan	Ongepelde of gepelde grondnoten	13 415 560	22 544 954
Totaal		137 975 905	261 107 143

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 761/81
van de heer Flanagan
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 augustus 1981)

Betreft: Arbeidsbemiddeling door SEDOC

SEDOC (het Europese systeem voor de mededeling van de voor internationale arbeidsbemiddeling geregistreerde aanbiedingen en aanvragen om werk) werd oorspronkelijk ontworpen en toegepast voor functies die voornamelijk technische bekwaamheden vereisten.

1. Beantwoordt SEDOC volgens de Commissie aan het hierboven beschreven doel?
2. Is het systeem naderhand uitgebreid tot alle in de Gemeenschap bestaande vacatures en zo nee, is de Commissie van plan tot deze uitbreiding over te gaan?
3. Kan de Commissie gegevens verschaffen over het aantal uit Ierland afkomstige personen die met behulp van SEDOC werk hebben gevonden?
4. Is de Commissie voornemens na te gaan in welk soort functies de Ierse onderdanen in andere Lid-Staten zijn tewerkgesteld en welke conclusies hieruit zijn af te leiden?
5. Heeft SEDOC op enigerlei wijze bijgedragen tot verlaging van de grote werkloosheid in de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie
(26 oktober 1981)

1. De operationele toepassing van SEDOC door de plaatsingsdiensten in de Lid-Staten strekt zich nog niet uit tot alle beroepen en alle geografische gebieden. De mogelijkheden inzake internationale arbeidsbemiddeling tussen de Lid-Staten worden dan ook nog niet maximaal benut.

2. De oorspronkelijke SEDOC-lijst is nu tot de meeste beroepen uitgebreid. Men is nog steeds bezig het systeem uit te breiden tot alle vacatures waarbij de werkgever bereid is een Gemeenschapsarbeider uit een andere Lid-Staat in aanmerking te nemen.

3. De Ierse National Manpower Service gebruikt SEDOC voor plaatsing in de Lid-Staten. In 1980 werden geplaatst:

- 244 mannen en 88 vrouwen in halfgeschoold en geschoold werk in de Bondsrepubliek Duitsland;
- 12 mannen en 7 vrouwen in ongeschoold werk in Nederland.

4. Sinds de Ierse toetreding tot de Gemeenschap zijn Ierse staatsburgers in steeds toenemende aantallen gaan werken in geschoolde en halfgeschoolde banen in de verwerkende en dienstverlenende sectoren in de Bondsrepubliek Duitsland. Vele Ierse staatsburgers werken in het Verenigd Koninkrijk in een grote verscheidenheid van beroepen, van oudsher onder meer in de bouw- en constructiesector.

De tewerkstellingsmogelijkheden voor Ierse burgers zijn sedert 1973 toegenomen, doordat zij beter toegang hebben tot betrekkingen in andere landen van de Gemeenschap waar vraag naar arbeidskrachten bestaat. Voor het ogenblik is dat vooral in de Bondsrepubliek Duitsland het geval.

5. Ja, maar alleen voor zover de werkloosheid kan worden verergerd door onvolkomenheden in de werking van de arbeidsmarkt die door SEDOC kunnen worden opgeheven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 787/81
van de heer Vandemeulebroucke

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 augustus 1981)

Betreft: Steun vanuit het Regionaal en het Sociaal Fonds, en vanuit de EIB aan Friesland

Kan de Commissie mededelen welke tijdens de afgelopen drie jaren de steun was van het Regionaal en Sociaal Fonds aan Nederland, en hiervan aan Friesland, en welke projecten in Nederland, en hiervan in Friesland, werden gesteund door de EIB?

**Antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie
(28 oktober 1981)**

De bijstand van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling aan de minder ontwikkelde regio's van Nederland beliep in de periode 1978-1980 115,2 miljoen gulden.

De lijsten van projecten waarvoor het EFRO financiële bijstand heeft verstrekt, zijn bekendgemaakt in persmededelingen die op ruime schaal in Nederland zijn verspreid en zijn eveneens verschenen in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾.

In deze periode heeft geen enkel investeringsproject in de provincie Friesland steun van het EFRO ontvangen.

In de jaren 1978, 1979 en 1980 heeft het Europees Sociaal Fonds de volgende bijdragen aan Nederland uitgekeerd:

(in miljoen Ecu)			
Sector	1978	1979	1980
Gehandicapten	2,67	1,43	2,43
Vrouwen	0,30	0,45	0,16
Migrerende werknemers	0,8	0,7	0,4
Jongeren	1,81	6,31	3,11
Regio's (Nederland als geheel)	1,6	5,8	10,02
Regio's (Noorden van Nederland)	—	1,3	4,6

De ingediende projecten betreffen in het algemeen nationale programma's en om deze reden dienen de Lid-Staten geen gedetailleerde gegevens over de spreiding van de steun per regio bekend te maken.

De inlichtingen betreffende de door het Europees Sociaal Fonds toegekende steun worden jaarlijks in het „Verslag over de werkzaamheden van het Europees Sociaal Fonds” gepubliceerd; de daarin opgenomen tabellen vermelden de verdeling van de steun per land, per sector en per initiatiefnemende instelling.

De Europese Investeringsbank heeft in de periode 1978-1980 niet deelgenomen in de financiering van een project in Nederland.

(1) PB nr. C 327 van 31. 12. 1979 en PB nr. C 354 van 31. 12. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 797/81

van mevrouw Clwyd

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1981)

Betreft: Ontwikkelingshulp

Kan de Commissie haar mening geven over de volgende opmerkingen ten aanzien van het hulpprogramma van de EEG dat:

- geografisch gezien te selectief is, daar meer dan 53 % van de hulp verband houdt met de Overeenkomst van Lomé, terwijl de ACS-landen slechts 1/10 van de bevolking in de Derde Wereld uitmaken. Zou de hulp niet meer gericht moeten worden op Azië en Zuid-Amerika;
- op het stuk van de voedselhulp ondoelmatig werkt, daar het voedselhulpbeleid van de EEG vooral wordt ingegeven door de agrarische belangen en niet zozeer om de ontwikkeling te bevorderen; dat bovendien een inefficiënte manier betekent om Europese voedsel-

overschotten onder de arme landen te verdelen, gezien de hoge kosten, het tijdverlies en de omslachtige administratie;

- niet redelijk is tegenover het Verenigd Koninkrijk daar aan de Engelse ondernemingen slechts een schamel aandeel (11 %) van de door het Lomé-programma gefinancierde projecten wordt toegewezen;
- te traag werkt: vijf jaar na de ondertekening van de eerste Overeenkomst van Lomé was nog maar één derde van de 3 000 miljoen ERE feitelijk uitgegeven?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie**

(27 oktober 1981)

Sedert het begin van de jaren zeventig heeft de Commissie voortdurend getracht haar hulp uit te breiden tot andere dan de ACS- en de Middellandse-Zeelanden, die door regionale overeenkomsten met de Gemeenschap zijn verbonden. Op gebieden zoals de voedselhulp, de spoedhulp en de samenwerking met niet-gouvernementele organisaties — zonder het programma met de niet-geassocieerde landen, dat gestadig wordt uitgebreid — heeft dit beleid vruchten gedragen. De Commissie is vastbesloten haar streven in deze richting voort te zetten en tegelijk de verworvenheden van de Overeenkomst van Lomé, waaraan zij het hoogste belang toekent, te verdedigen en verder te verbeteren.

Zoals de Commissie bij gelegenheid en met name bij het debat over de honger in de wereld in het Europese Parlement reeds heeft betoogd, ijvert zij er al jaren voor dat de voedselhulp meer en meer zou worden opgevat als een middel om de ontwikkeling te helpen bevorderen en minder afhankelijk zou zijn van de wisselvalligheden van de interne productieoverschotten. Zij zal op deze weg doorgaan.

Met name dank zij de steun van het Parlement, met zijn resolutie over de honger in de wereld, zijn al belangrijke vorderingen gemaakt: mogelijkheid van meerjarenverbintenissen, gebruik van voedselhulp voor het aanleggen van reservevoorraden⁽¹⁾, enz. De Commissie verwacht dat de Raad binnenkort een gunstig gevolg zal geven aan andere voorstellen die zij heeft gedaan, in het bijzonder met betrekking tot de diversificatie en de herkomst van de geleverde produkten.

De leveringstermijnen zijn de laatste jaren verkort. Het is de wens van de Commissie dat bepaalde administratieve moeilijkheden zouden kunnen worden verlicht door een spoedige standpuntbepaling van de Raad over haar voorstel voor een verordening inzake het voedselhulpbeleid en -beheer, zodat de overlegprocedure waar het Parlement al om heeft gevraagd op gang kan worden gebracht.

Het aandeel van de Britse industrie (11,95 % per 30. 6. 1981) in de door het Europees Ontwikkelingsfonds gefinancierde contracten kan moeilijk onredelijk worden genoemd. Terwijl het aandeel van de Britse ondernemingen in contracten betreffende leveranties (18,79 %) en diensten (17,78 %) vrij goed vergelijkbaar is met de financiële bijdrage van het Verenigd Koninkrijk voor het vierde EOF (18,7 %), hebben Britse gegadigden slechts 6,33 % van de overeenkomsten inzake de uitvoering van werken waarvoor aanbestedingen zijn gehouden in de wacht gesleept. In zijn rapport aan de Britse dienst voor de buitenlandse handel over de prestaties van de Britse industrie op het gebied van door het EOF gefinancierde contracten schrijft de adviesgroep voor tropisch Afrika de vooral inzake contracten voor de uitvoering van werken bescheiden prestaties van de Britse industrie toe aan het feit dat de Britse ondernemingen niet op de hoogte zijn van de mogelijkheden en procedures van het EOF en er niet op voorbereid zijn om deze mogelijkheden uit te buiten. De Commissie kan deze zienswijze alleen maar onderschrijven en heeft, wat haar betreft, gedaan wat in haar macht ligt om de voorlichting voor de industrie van de Gemeenschap in het algemeen door een ruimere publiciteit te verbeteren. De Commissie hoopt dat de Britse industrie gebruik zal maken van de geboden mogelijkheden, aangezien grotere concurrentie zal leiden tot lagere prijzen, ten voordele van de ACS-Statens.

De algemene ervaring wijst uit dat de programma's en projecten in een aanvangsstadium zorgvuldig moeten worden voorbereid, alvorens tot uitvoering en tot betalingen wordt overgegaan. Uiteindelijk vergemakkelijkt en bespoedigt een dergelijke werkwijze de uitvoering van kwaliteitsprogramma's.

Eind juni 1981 bedroegen de primaire financieringsverplichtingen (financieringsbesluiten betreffende projecten) voor alle ACS-Statens en landen en gebieden overzee 2 787 miljoen Ecu (87 % van de beschikbare middelen). Op hetzelfde tijdstip waren ingevolge financieringsbesluiten overeenkomsten gesloten en opdrachten gegeven voor 2 241 miljoen Ecu (70 % van de beschikbare middelen). De effectief verrichte betalingen voor overeenkomsten en opdrachten bedroegen op dezelfde datum 1 640 miljoen Ecu (51 % van de beschikbare middelen). Dit wijst erop dat de ACS-Statens steeds meer in staat zijn EOF-kredieten op te nemen en deze ook te besteden.

⁽¹⁾ Resolutie van de Raad van 18. 11. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 800/81**van de heer Fanton****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(6 augustus 1981)*

Betreft: Verkoop van voor de USSR bestemde Amerikaanse boter aan Nieuw-Zeeland

Volgens overeenstemmende berichten hebben de Verenigde Staten met Nieuw-Zeeland onderhandelingen aangeknoopt over de verkoop van 100 000 ton boter aan dit land.

Aangezien iedereen weet dat Nieuw-Zeeland geen behoefte heeft aan boter, vermits het een van de belangrijkste boterexporteurs ter wereld is, ziet het er naar uit dat de operatie ten doel heeft Nieuw-Zeeland in staat te stellen deze boter via Europese onderhandelaars aan de Sovjetunie te verkopen.

Kan de Commissie mededelen wat zij denkt van een dergelijke onderneming die tegelijkertijd een blaam werpt op de handelswijze van de Verenigde Staten, wier prijzen uiteraard dumpingprijzen zijn, en op Nieuw-Zeeland dat onophoudelijk de handhaving eist van gunstmaatregelen vanwege de Europese Gemeenschap en dat terzelfder tijd als tussenpersoon optreedt in een op zijn minst bedenkelijke operatie?

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij denkt te treffen zowel ten opzichte van de Verenigde Staten als van Nieuw-Zeeland om een verandering te verhinderen die klaarblijkelijk oneerlijke concurrentie betekent ten opzichte van de Europese zuivelproducenten?

Denkt de Commissie eraan het akkoord dat de Commissie en Nieuw-Zeeland over de invoer van Nieuwzeelandse boter in de Gemeenschap hebben gesloten, op te zeggen aangezien het duidelijk wordt dat Nieuw-Zeeland thans in staat is belangrijke hoeveelheden boter naar de Sovjetunie te exporteren zonder de Europese Gemeenschap te verzoeken om voordelen die deze haar uiteraard volstrekt niet hoeft toe te staan?

Kan de Commissie, ten slotte, mededelen welke maatregelen zij denkt te treffen tegen de particuliere verwerkers in Europa die zouden medewerken aan de operatie welke, naar het schijnt, zou plaatsvinden in het kader van het „actief veredelingsverkeer”, aangezien deze boter tot boterolie zou zijn verwerkt voor zij opnieuw naar de Sovjetunie wordt uitgevoerd?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

De Commissie is ervan in kennis gesteld dat op 5 augustus 1981 tussen de Verenigde Staten en

Nieuw-Zeeland een overeenkomst is gesloten voor de verkoop van boter. Het gaat om een hoeveelheid van ongeveer 100 000 ton, die door de New Zealand Dairy Board (NZDB) zal worden aangekocht bij de Commodity Credit Corporation (CCC), die zorg draagt voor de opslag van de overheidsvoorraden in de Verenigde Staten. De levering zal waarschijnlijk plaatsvinden in de periode van 1 september 1981 tot en met 30 juni 1982. Het betreft gezouten boter met een vetgehalte van 80 gewichtspersenten, die 1 tot 3 jaar oud is en in verschillende over de Verenigde Staten verspreide koelhuizen opgeslagen is.

De Commissie is zich ervan bewust dat het boterverbruik in de Verenigde Staten op korte termijn moeilijk kan worden opgevoerd. Zij is dan ook de mening toegedaan dat de Amerikaanse autoriteiten vastbesloten waren de boteroverschotten in ieder geval te verminderen door een gedeelte ervan op de wereldmarkt af te zetten.

In dit verband moet eraan worden herinnerd dat de internationale botermarkt tamelijk beperkt is, dat vraag en aanbod op de wereldmarkt in evenwicht waren voordat de Verenigde Staten besloten een gedeelte van hun overschotten uit te voeren en dat de Gemeenschap en Nieuw-Zeeland, als belangrijkste exporteurs van zuivelprodukten, er alle belang bij hebben te voorkomen dat de prijzen op de wereldmarkt aanzienlijk dalen.

De Commissie is derhalve van mening dat, dank zij de overeenkomst, de schade, die ontstaat door de verkoop van Amerikaanse boter op de internationale markt, beperkt blijft, aangezien de verkoop wordt geregeld door een organisatie die zeer goed vertrouwd is met de internationale handel in zuivelprodukten. De overeenkomst dient de belangen van zowel de Gemeenschap als Nieuw-Zeeland, doordat de wereldmarktprijs van boter op peil zal worden gehouden.

Overeenkomstig de bepalingen van de GATT-Overeenkomst behoudt de Commissie zich evenwel voor om met de middelen waarover zij beschikt, in te grijpen wanneer de verkopen van de NZDB zouden leiden tot een onaanvaardbare daling van de wereldprijs of tot een aanzienlijke vermindering van de uitvoermogelijkheden voor de Gemeenschap.

De Commissie is bijgevolg momenteel niet voornemens aan de Raad voor te stellen de overeenkomst betreffende de invoer van boter uit Nieuw-Zeeland in de Gemeenschap op te zeggen en evenmin overweegt zij maatregelen te nemen ten aanzien van particuliere verwerkers in Europa.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 805/81**van mevrouw Ewing****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(6 augustus 1981)*

Betreft: Uitgaven van de Gemeenschap voor energieonderzoek

1. Kan de Commissie bijzonderheden publiceren over haar uitgaven voor energieonderzoek, en wel onder de volgende rubrieken, gedurende de laatste drie jaar en per Lid-Staat:

- kernenergie (met inbegrip van opslag van afval en veiligheid op het gebied van de kernenergie),
- steenkoolenergie,
- hydro-elektrische energie,
- „alternatieve energie” (algemeen totaal en deeltotalen):
onderzoek inzake a) zonne-energie, b) windkracht, c) golfslagenenergie, d) getijdenenergie, e) bio-energie,
- energiebesparing?

2. Meent de Commissie, gezien de controverse rond de kernenergie en in het besef dat de voorraad aan nucleaire brandstof beperkt is, ook niet dat het zowel in politiek opzicht als tegenover het publiek verkieslijk zou zijn de inspanningen van de Gemeenschap te concentreren op het onderzoek naar niet-nucleaire energie?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(26 oktober 1981)

1. Daar het antwoord op deze vraag verschillende tabellen omvat, stuurt de Commissie haar antwoord rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

2. De Commissie is van mening dat een aanhoudende inspanning van de Gemeenschap op het gebied van het kernonderzoek (reactorveiligheid, beheer, behandeling en opslag van radioactieve afval, enz.), noodzakelijk is om deze onmisbare energiebron in staat te stellen haar rol te spelen in de energievoorzieningsstructuur van de Europese Gemeenschap.

Met betrekking tot de niet-nucleaire gebieden (energiebesparing, hernieuwbare energiebronnen, steenkool, enz.) is de Commissie inderdaad van mening

dat de onderzoek- en ontwikkelingsactiviteiten aanzienlijk dienen te worden uitgebreid, zonder de inspanningen op kerngebied te verminderen. Zij zal trouwens binnenkort voorstellen in die zin indienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 806/81**van mevrouw Ewing****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(6 augustus 1981)*

Betreft: Handel in vissersvaartuigen

1. Is de Commissie ertoe bereid bijzonderheden te verstrekken over de handel, in en buiten de Gemeenschap, in vissersvaartuigen gedurende de laatste vijf jaar en hierbij aantal, lengte, leeftijd en model van de vaartuigen, alsmede de naam van de hierbij betrokken landen op te geven?

2. Weet de Commissie iets af van nationale subsidies in deze sector?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(30 oktober 1981)

De door de Commissie opgestelde statistieken betreffende de buitenlandse handel in vissersvaartuigen luiden niet in de door het geachte Parlements lid genoemde maateenheden. Zoals voor al deze statistieken, worden hoofdzakelijk het gewicht en de waarde als eenheid gebruikt; de bruto-registertonnage wordt bij wijze van aanvulling vermeld en de gegevens hebben betrekking op vaartuigen van meer dan 250 brt. De Commissie zendt deze statistieken wegens hun omvang rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toe.

De kredietfaciliteiten die door de overheid kunnen worden verleend bij uitvoer van deze vaartuigen, worden geregeld bij de in het kader van de OESO overeengekomen bepalingen ter zake, waarbij minimale kredietvoorwaarden zijn vastgesteld. Voor zover deze gunstiger zijn dan de normaal op hun markt geldende kredietvoorwaarden, verlenen de

Lid-Staten faciliteiten. Deze variëren met name naar gelang van de kosten van het krediet op de markt en de mate van concurrentie en dekken in de meeste gevallen de kosten om het minimumniveau in kwestie te bereiken. Het is de Commissie niet bekend op welke wijze de eventuele rechtstreekse steun aan de scheepswerven over de verschillende scheepstypen is verdeeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 807/81

van mevrouw Ewing

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1981)

Betreft: De bouw van vissersvaartuigen in de Gemeenschap

1. Kan de Commissie inlichtingen publiceren over de bouw, op regionale en nationale schaal, van vissersvaartuigen in de verschillende Lid-Staten gedurende de laatste vijf jaar, en kan zij bijzonderheden verstrekken over:

- het aantal scheepstimmerwerven voor vissersvaartuigen per regio/Lid-Staat,
- hun inhoud (lengte van de boten en gebruik ervan),
- het gemiddeld aantal arbeiders per scheepswerf, en
- de gemiddelde afstand tussen een scheepswerf en de dichtstbijgelegen concurrent, eveneens per regio en per land?

2. Heeft de Commissie de modernisering van enige scheepstimmerwerf gefinancierd en, zo ja, waar en wanneer?

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie

(28 oktober 1981)

1. De levering van vissersvaartuigen van meer dan 100 brt door de scheepswerven van de Gemeenschap naar Lid-Staat is als volgt:

Eenheid 1000 gecompenseerde brt ⁽¹⁾	B	DK	F	D	GR	IRL	I	NL	VK	EG
1978	—	7,5	12,1	3,8	n.d.	—	15,4	5,7	11,4	55,9
1979	—	16,6	20,0	—	n.d.	0,9	13,0	17,5	11,3	79,3
1980	5,4	19,8	12,2	—	n.d.	—	19,6	41,5	8,5	107,0

⁽¹⁾ Gecompenseerde brt = gecompenseerde bruto-registerton, een eenheid waarbij rekening wordt gehouden met de omvang van de werkzaamheden in verband met de bouw van een vaartuig, berekend op basis van het aantal bruto-registerton en speciale coëfficiënten voor vaartuigen van verschillende afmetingen en typen ($\text{brt} \times \text{coëfficiënt} = \text{gecompenseerde brt}$).

Op grond van de gegevens waarover de Commissie thans beschikt kan geen bevredigend antwoord worden gegeven op de verschillende vragen van het geachte Parlementslid, in het bijzonder die met betrekking tot de scheepswerven voor vissersvaartuigen. Dit houdt met name verband met het feit dat deze werven veelal ook andere soorten vaartuigen bouwen, zodat het niet doenlijk is de gevraagde gegevens uitsluitend met betrekking tot vissersvaartuigen te verstrekken.

2. Bijdragen in de financiering van de modernisering van scheepswerven in verschillende Lid-Staten werden onder andere verstrekt door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. Uit de gegevens die bij het onderzoeken van de aanvragen met betrekking tot deze werven werden verzameld bleek niet of deze zich uitsluitend of voornamelijk met de bouw van vissersvaartuigen bezighielden, hoewel dit bij enige waarschijnlijk wel het geval is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 812/81**van de heer Nyborg****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(24 augustus 1981)**Betreft: Wachttijden aan de grens*

De Duitse verkeersmededelingendienst heeft eind juli dagelijks wachttijden gemeld van meer dan 1 uur bij de grensovergang naar Luxemburg (Wasserbillig).

1. Kan de Commissie mededelen in hoeverre deze wachttijden te wijten zijn aan
 - de meer of minder systematische controle aan de Duitse zijde van de grens naar de identiteit van de reizigers die het land verlaten,
 - de Luxemburgse controle van de reizigers die het land binnenkomen,
 - onvoldoende personeelsbezetting,
 - ontoereikende infrastructuur?
2. Is de Commissie voornemens naar aanleiding hiervan iets te ondernemen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(30 oktober 1981)

De Commissie beschikt niet over inlichtingen waaruit blijkt dat de door het geachte Parlements lid genoemde wachttijden te wijten zouden zijn geweest aan de dubbele of enkelvoudige identiteitscontrole door de Duitse grenspolitie bij het verlaten van het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland, respectievelijk door de Luxemburgse grenspolitie bij binnenkomst van het Luxemburgse grondgebied. Evenmin beschikt zij over inlichtingen die de veronderstelling zouden kunnen wettigen dat de controle anders dan aan de hand van steekproeven is verricht.

De Commissie heeft alle reden om aan te nemen dat de trage gang van zaken bij de grensovergang tussen twee Lid-Statens was te wijten aan de grote hoeveelheid auto's in een tijd van het jaar, die wordt gekenmerkt door grote toeristenstromen binnen de Gemeenschap. Grote hoeveelheden auto's leiden bij de grensovergang Wasserbillig zeer gemakkelijk tot opstoppen, daar het door de ongunstige topografische situatie aan de Duitse kant niet mogelijk is de

infrastructuur verder te verbeteren. Met verkeersinformatie over de radio dient derhalve te worden bereikt dat de reizigers naar andere overgangen zoals bij voorbeeld Wellen-Grevenmacher uitwijken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 815/81**van de heer Hahn****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(24 augustus 1981)*

Betreft: Criteria voor het toekennen van kredieten van het Europese jeugdwerk aan maatschappelijke jeugdorganisaties

Een van de belangrijkste taken van het jeugdwerk is het verlenen van kredieten aan maatschappelijke organisaties.

Kan de Commissie mededelen:

1. welke bedragen in de jaren 1978, 1979, 1980 en 1981 werden respectievelijk zullen worden toegekend;
2. volgens welke criteria deze kredieten aan de jeugdorganisaties werden verleend en of deze criteria zijn gewijzigd;
3. welke organisaties uit deze middelen werden ondersteund en of zich hieronder ook totalitaire, dit wil zeggen fascistische of communistische organisaties bevinden;
4. voor welke manifestaties en van welke organisaties in de jaren 1979 en 1980 gelden werden toegekend respectievelijk geweigerd;
5. hoe niet-georganiseerde jeugdigen werden ondersteund?

**Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

Het Europees Jeugdfonds, waarvan het geachte Parlements lid gewag maakt, valt niet onder de Gemeenschap, maar onder de Raad van Europa; het Fonds is in 1972 als orgaan van deze Raad

gesticht om Europees gerichte activiteiten van de jeugdbeweging door financiële steun te stimuleren.

De Commissie voor jeugd, cultuur, onderwijs, informatie en sport van het Europese Parlement heeft in augustus 1980, ten gerieve van de leden, over deze organisatie een informatief document uitgegeven (doc. PE 66.962).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 845/81

van de heer J. M. Taylor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 augustus 1981)

Betreft: Betrekkingen tussen EEG en ASEAN

Is de Commissie ervan overtuigd dat het in september te Singapore te houden en door haar gefinancierde seminarie voor marktvoorlichting over onderaanneming de import- en exportbelangen van het Europese bedrijfsleven dient?

Is het verantwoord nog meer reclame te maken voor produkten (zoals smeedwerk) die de ASEAN reeds met succes naar Europa uitvoeren?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

Ja. Tal van Europese bedrijven hebben reeds uitbestedingscontracten met ASEAN-bedrijven, zonder welke geen van beide partijen in staat zou zijn geweest tot expansie in eigen land en elders.

Het colloquium is bedoeld om niet alleen de verkoop van gezamenlijk geproduceerde goederen in de ASEAN-landen en de Europese landen op te voeren maar eveneens die in derde landen, met name in het Midden-Oosten. De combinatie van Europese technologie en efficiënte ASEAN-arbeid in een verhouding die beantwoordt aan de markt-omstandigheden, houdt voor alle betrokkenen voordelen in.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 865/81

van de heer Van Miert

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 augustus 1981)

Betreft: Inlevering door de leden van de Commissie

De Commissie heeft aan het Koninkrijk België op 22 juli jl., in toepassing van artikel 11 van de beschikking van de Raad d.d. 18 februari 1974 betreffende de verwezenlijking van een hoge mate van convergentie van de economische politiek van de Lid-Staten der Europese Gemeenschappen, een aanbeveling betreffende de budgettaire sanering gericht, waarbij zij tevens verwijst naar haar voorstel aan de Raad voor een aanbeveling inzake indexering. Dit laatste voorstel houdt concrete wijzigingen in wat betreft samenstelling en toepassing van het indexeringsmechanisme zoals dat met name in België toegepast wordt. Een en ander zou tot gevolg hebben dat bepaalde categorieën loon- en weddetrekkenden door een loonbeperking en zelfs een reëel inkomensverlies zullen worden getroffen.

Kan de Commissie mededelen:

1. of de leden van de Commissie zelf, rekening houdende met het feit dat hen zeer hoge lonen worden uitbetaald, — de maandelijkse, volledig automatisch geïndexeerde, netto-bezoldiging berekend op het basissalaris van een ambtenaar in de rang A 1, zesde salaristrap, varieert van 112,5 % voor de gewone leden (ongeveer 267 000 Bfr., ontheemdingstoelage van 16 % van dit bedrag niet inbegrepen) over 125 % voor de vice-voorzitters (ongeveer 298 000 Bfr., ontheemdingstoelage niet inbegrepen) tot 138 % voor de Voorzitter (ongeveer 328 000 Bfr., ontheemdingstoelage niet inbegrepen) — op enigerlei wijze aan reële inlevering doen die in verhouding staat tot hun zeer hoge bezoldiging;
2. zo ja, hoeveel bedraagt deze reële inlevering;
3. of zij het nog verantwoord vindt dat aan haar leden, gedurende drie jaar na de beëindiging van hun functie een zogenaamde overgangsvergoeding wordt uitbetaald die varieert tussen 40 en 65 % van de maandelijkse bezoldiging naar gelang van de door het voormalig lid vervulde ambtstermijn;
4. of zij niet van oordeel is dat het toekennen van een dergelijke vergoeding aan leden die de Commissie verlaten om andere functies uit te oefenen totaal onverantwoord is;

5. of zij het verantwoord vindt dat de betrokken voormalige Commissieleden gedurende dezelfde periode van drie jaar ook nog kinderbijslag ontvangen naar analogie van de bepalingen van artikel 67 van het Ambtenarenstatuut en de artikelen 1-3 van bijlage VII bij dit Statuut?

**Antwoord van de heer O'Kennedy
namens de Commissie**

(26 oktober 1981)

1. Het bezoldigingsstelsel bij de Europese Gemeenschappen, zowel voor de ambtenaren als voor de leden van de Commissie, is een afgeleid stelsel; het is gebaseerd op het grondbeginsel dat de bezoldigingen worden aangepast in het kader van het streven naar parallellisme tussen de salarisontwikkeling bij de Europese Gemeenschap en de gemiddelde salarisontwikkeling voor verschillende categorieën overheidsambtenaren in de Lid-Staten.

2. De bezoldiging van de leden van de Commissie en van de ambtenaren wordt derhalve uitsluitend, en altijd a posteriori, aan de gemiddelde koopkrachtontwikkeling bij de nationale overheden in de Gemeenschap als geheel aangepast. Er is dus geen sprake van een automatische koppeling aan het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud.

Bovendien zal er net als voor de ambtenaren ook voor de leden van de Commissie een buitengewone crisisheffing worden ingevoerd, waarover nadere gegevens op 28 juli 1981 aan de Raad werden medegedeeld.

3. Met de invoering van de maandelijkse overgangsvergoeding, welke gedurende drie jaar aan gewezen leden van de Commissie wordt uitbetaald, heeft de Raad zich gericht naar de gebruikelijke gang van zaken bij particuliere en bij overheidsorganen.

4. Indien de betrokkene een nieuwe bezoldigde functie gaat uitoefenen zijn bij de toekenning van de overgangsvergoeding de bepalingen inzake het niet-cumuleren van toepassing.

5. Ook zijn er bepalingen inzake het niet-cumuleren van toepassing bij de toekenning van een eventuele bijslag voor kinderen ten laste; de sociale zekerheidsregeling welke in dit geval voor de Europese Gemeenschap van toepassing is, is slechts als aanvulling bedoeld. De Commissie neemt de betaling van bedoelde uitkeringen uitsluitend voor haar rekening wanneer het gewezen lid van de Commissie onder geen enkele andere kinderbijslagregeling valt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 880/81

van de heer Curry

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 augustus 1981)

Betreft: Erwten en bonen als veevoeder

Welke maatregelen overweegt de Commissie voor te stellen tegen de bedreigde uitvoer van Britse erwten en bonen naar de EEG voor de samenstelling van veevoerders, als gevolg van de hoge minimumproductenprijzen uitgedrukt in pond sterling?

Is de Commissie het er mee eens dat deze produktie een belangrijke rol vervult in de zelfvoorzieningsgraad van de Gemeenschap wat eiwithoudende gewassen betreft?

Deelt de Commissie de mening dat landbouwers die niet zeker zijn dat zij hun erwten en bonen kunnen exporteren, bij ontbreken van interventie maatregelen voor deze produkten, geneigd zullen zijn om in plaats van deze gewassen granen en rapen te produceren?

Hoeveel kost de subsidiëring van één hectare erwten en bonen voor veevoeder de Gemeenschap in vergelijking met de kosten voor interventie en andere steun voor de extra 200 000 acres die het Britse gemiddelde aan tarwe voortbrengen?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

1. De Commissie is zich bewust van het probleem dat door het geachte Parlementslid aan de orde wordt gesteld en zij gaat momenteel na op welke wijze het kan worden opgelost. Als een geschikte benadering van het vraagstuk wordt gevonden, zal de Commissie een voorstel ter zake bij de Raad indienen.

2. Deze teelt kan een steeds grotere bijdrage leveren ter verbetering van de zelfvoorzieningsgraad van de Gemeenschap voor eiwitten. De Gemeenschap zal in de naaste toekomst echter sterk van de invoer afhankelijk blijven om in haar behoeften te voorzien.

3. Ja.

4. In het verkoopseizoen 1980/1981 kostte de subsidiëring van één hectare erwten en bonen de

Gemeenschap 226 Ecu (gemiddelde opbrengst in de EEG: 3,35 ton/ha). Als het Verenigd Koninkrijk meer tarwe zou produceren, dan zou deze tarwe waarschijnlijk met een restitutie moeten worden uitgevoerd. Voor het verkoopseizoen 1981/1982 kan de uitvoerrestitutie op 50 à 60 Ecu/ton of 270 à 324 Ecu/ha worden geraamd (gemiddelde opbrengst in het Verenigd Koninkrijk in de periode 1978/1981: 5,4 ton/ha = 2,185 ton/acre). Bij een gemiddelde opbrengst wordt in het Verenigd Koninkrijk op 200 000 acres 437 000 ton geproduceerd. Voor deze hoeveelheid kunnen de kosten aan uitvoerrestituties derhalve op 21,9 à 26,2 miljoen Ecu worden geraamd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 890/81**van de heer Marshall****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 augustus 1981)*

Betreft: Oneerlijke concurrentie ten aanzien van de Engelse pub

Is de Commissie zich bewust van de oneerlijke concurrentie ten aanzien van de Engelse pub die met gelegenheden zonder vergunning en clubs moet concurreren? Is de Commissie zich ervan bewust dat de Engelse pub, in tegenstelling tot zijn concurrenten, strenge openingsuren in acht moet nemen? Is het de Commissie bekend dat clubs in tegenstelling tot pubs hun prijzen kunnen drukken dank zij hun winsten uit gokautomaten? Is de Commissie zich ervan bewust dat dit tot een aanzienlijke vermindering van het aantal pubs heeft geleid? Welke voorstellen denkt zij te kunnen doen om voor pubs gelijke concurrentievoorwaarden als voor clubs te creëren?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(27 oktober 1981)

Daar de verhouding tussen bars en privé-clubs in het Verenigd Koninkrijk geen discriminatie blijkt op te leveren tussen de onderdanen van de Lid-Staten en evenmin de handel tussen de Lid-Staten nadelig

blijkt te beïnvloeden, is de Commissie van mening dat dit geen aangelegenheid is die onder de werkingssfeer van het Gemeenschapsrecht valt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 898/81**van de heer Radoux****aan de Raad van de Europese Gemeenschappen***(27 augustus 1981)*

Betreft: Rapport van de Drie Wijzen

Heeft de Raad een verbetering in zijn werkwijze kunnen constateren nadat hij zijn conclusies heeft getrokken uit het rapport van de Drie Wijzen?

Zo ja, welke?

Antwoord

(28 oktober 1981)

De Raad is doende met het ten uitvoer leggen van de conclusies die de Europese Raad op 1 en 2 december 1980 heeft getrokken uit het Rapport over de Europese Instellingen dat het Comité van Wijzen aan de Europese Raad heeft voorgelegd. Voorts is hij tijdens zijn zitting van 23 juni 1981 overeengekomen de tenuitvoerlegging van deze aanbevelingen na een passende termijn te beoordelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 902/81**van de heer Radoux****aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, in het
kader van de politieke samenwerking bijeen***(27 augustus 1981)*

Betreft: Bevordering van de EPS

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken van de Gemeenschap, in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen, voornemens het Europese Parlement, dat onlangs nog een resolutie heeft aangenomen waaruit zijn belangstelling voor dit onderwerp blijkt, te raadplegen over hun „derde verslag” dat beoogt de mechanismen en modaliteiten van de Europese politieke samenwerking te versterken?

Antwoord

(23 oktober 1981)

Aangezien het lopende onderzoek nog niet voldoende is gevorderd, is het de Ministers van de Tien onmogelijk te besluiten of er een derde verslag over de versterking van de politieke samenwerking zal worden uitgebracht. De Tien delen echter het standpunt van het Europese Parlement zoals dat tot uitdrukking is gebracht in zijn resolutie van 9 juli 1981.

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(27 oktober 1981)

1. De Commissie is onlangs door de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland op de hoogte gebracht van het feit dat er moeilijkheden bestaan voor de toegang tot het Italiaanse grondgebied van Duitse vrachtwagens die in het kader van gecombineerd vervoer per spoor tot Lugano worden vervoerd. De Commissie gaat de gemelde feiten na.

2. Aan de hand van de bevindingen die zij daarbij zal doen, zal de Commissie de toestand onderzoeken in het licht van de bepalingen van Richtlijn 75/130/EEG van de Raad van 17 februari 1975 ⁽¹⁾ en alle nodige maatregelen nemen.

3. De Commissie zal het geachte Parlementslid op de hoogte houden van het gevolg dat aan deze zaak wordt gegeven.

⁽¹⁾ PB nr. L 48 van 22. 2. 1975, blz. 31.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 903/81

van de heer Seefeld

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 augustus 1981)

Betreft: Grensoverschrijdend gecombineerd vervoer

1. Is het de Commissie bekend dat de Italiaanse autoriteiten voor Duitse vrachtwagens die in gecombineerd vervoer per spoor tot Lugano worden vervoerd bij binnenkomst in Italië een vergunning verlangen?

2. Is deze handelswijze verenigbaar met de bepalingen van de EG-richtlijn voor grensoverschrijdend gecombineerd vervoer?

3. Is de Commissie bereid er bij de Italiaanse Regering op aan te dringen dat Duitse vrachtwagens zonder deze vergunning het land kunnen binnenkomen, als deze per spoor tot Lugano worden vervoerd en kan worden aangetoond dat Lugano voor de Italiaanse plaats van bestemming de dichtstbij gelegen plaats is?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 925/81

van de heer Seefeld

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 september 1981)

Betreft: Uitrusting van caravans met reservewielen

1. Is het de Commissie bekend dat reservewielen niet tot de verplichte standaarduitrusting van caravans behoren en dat dit bij een lekke band niet alleen ongerief voor de bezitter van de caravan kan meebrengen maar ook een gevaar voor het verkeer kan betekenen?

2. Kan de Commissie een voorstel voor een verordening doen krachtens welke caravans slechts tot het wegverkeer worden toegelaten indien zij met een reservewiel zijn uitgerust?

3. Is de Commissie bereid verplicht te stellen dat voor caravans een reservewiel tot de standaarduitrusting behoort?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

Voor zover de Commissie bekend is bestaat er geen desbetreffende reglementering in de Lid-Staten. Er werden bij de Commissie ook nog geen klachten ingediend over problemen inzake verkeersveiligheid die ontstaan door het ontbreken van reservewielen in caravans. Zij meent dat de concurrentie tussen de constructeurs de gebruikers in staat stelt bij hun keuze ook rekening te houden met het belang dat zij hechten aan het door het geachte Parlements lid bedoelde punt.

Rekening houdend met haar prioriteiten op het gebied van de opheffing van de handelsbelemmeringen en het transportbeleid, is zij niet voornemens thans op dit gebied initiatieven te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 927/81

van de heer Karl Fuchs

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 september 1981)

Betreft: Toelatingsvoorwaarden voor de „Exposition de la Machine-Outil (EMO)”

De toelatingsvoorwaarden voor de „Exposition de la Machine-Outil (EMO)” werden bij besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 13 maart 1969 (PB nr. L 69 van 20. 3. 1969, blz. 13) en van 7 december 1978 (PB nr. L 11 van 17. 1. 1979, blz. 16) uitgezonderd van het in het artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag opgenomen verbod.

Fabrikanten van werktuigmachines die aan de EMO deelnemen, mogen volgens deze bepalingen in hetzelfde jaar aan geen andere jaarbeurs of tentoonstelling deelnemen. Dit betekent in dit geval dat de afzetmogelijkheden van een fabrikant van werktuigmachines ernstig worden belemmerd.

Is de Commissie derhalve bereid, rekening houdend met het feit dat de toegang tot de markt hierdoor ernstig kan worden beperkt, bovengenoemd uitzonderingsbesluit weer in te trekken?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(27 oktober 1981)

De Commissie heeft inzake jaarbeurzen en tentoonstellingen reeds verschillende vrijstellingsbeschikkingen gegeven ⁽¹⁾.

Bij deze beschikkingen kwam het erop aan enerzijds de vrijheid van de exposanten inzake de deelneming aan zoveel mogelijk jaarbeurzen te garanderen en anderzijds te voldoen aan de eis inzake rationalisatie van de deelname aan jaarbeurzen en tentoonstellingen, zodat wordt vermeden dat de steeds stijgende kosten van de deelname aan de beurzen ten laste komen aan de consumenten.

De Commissie heeft er in haar beschikkingen naar gestreefd een evenwicht tot stand te brengen tussen deze twee vereisten; zij heeft er vooral op gelet dat de beperkingen van de vrijheid van de exposanten niet verder gaan dan wat vereist is voor de rationalisatie van de deelneming aan jaarbeurzen en tentoonstellingen.

De opmerkingen waarvan de Commissie in 1978 ter gelegenheid van de vernieuwing van de oude EMO-vrijstellingsbeschikking van 1969 kennis heeft gekregen, waren voor haar aanleiding om bij het CECIMO, dat belast is met organisatie van de EMO's aan te dringen op een aanzienlijke versoepeling van het EMO-reglement.

Nadat het CECIMO de verlangde wijzigingen in het EMO-reglement had aangebracht, kon de Commissie een nieuwe vrijstelling verlenen, die tot 31 december 1988 geldt.

In overeenstemming met de verplichtingen van dit besluit werd de Commissie door het CECIMO op de hoogte gebracht van alle gevallen, waarin de toelating tot een EMO werd geweigerd of waarin uitsluiting van een EMO wegens een overtreding van het EMO-reglement werd uitgesproken. In geen enkel geval heeft de betrokken onderneming bij de Commissie een klacht ingediend.

De Commissie heeft ook niet op een andere manier kennis gekregen van feiten, die een herroeping van de vrijstelling kunnen rechtvaardigen. Wanneer ondertussen een belangrijke wijziging in de werkelijke verhoudingen zou optreden, zou dit voor de Commissie een reden zijn om de feiten aan de hand van de concurrentievoorschriften opnieuw te onderzoeken.

⁽¹⁾ PB nr. L 69 van 20. 3. 1969 en PB nr. L 11 van 17. 1. 1979 (EMO).

PB nr. L 227 van 8. 10. 1971 (CEMATEX).

PB nr. L 228 van 29. 8. 1975 (UNIDI).

PB nr. L 229 van 23. 11. 1977 (BPICA).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 935/81**van mevrouw Rabbethge****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(7 september 1981)***Betreft:** Interventies op de landbouwmarkt

Zijn de mededelingen van de Arbeitsgemeinschaft der Verbraucher (AGV) in de Bondsrepubliek Duitsland, dat in de periode 1979/1980 in de EEG een miljoen ton groenten en fruit van uitstekende kwaliteit uit de markt is genomen en voor het grootste gedeelte is vernietigd, inderdaad juist?

Welke groenten en fruit werden in de jaren 1979/1980 in de Bondsrepubliek Duitsland uit de markt genomen, om welke hoeveelheden ging het hierbij en voor welke doeleinden?

Welk bedrag aan interventie-uitgaven was hiermee gemoeid?

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie***(28 oktober 1981)*

In de verkoopseizoenen 1978/1979 en 1979/1980 werden, ten gevolge van de toepassing van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1035/72⁽¹⁾ houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit, respectievelijk 701 812 en 1 032 942 ton groenten en fruit uit de markt genomen in de gehele Gemeenschap.

Voor het grootste deel werden deze produkten niet vernietigd maar werd er een bestemming aan gegeven conform artikel 21 van de boven aangehaalde verordening; 4,7 % van de totale hoeveelheid uit de markt genomen produkten werd in verse toestand gratis uitgedeeld; 1,1 % werd na verwerking gratis uitgedeeld; 35,1 % werd als diervoeder gebruikt; 26,2 % werd tot alcohol verwerkt; slechts een derde van de uit de markt genomen produkten heeft geen bestemming kunnen vinden en is ongeschikt geworden voor menselijke consumptie.

De gegevens betreffende de in de Bondsrepubliek Duitsland uit de markt genomen hoeveelheden groenten en fruit in de verkoopseizoenen 1978/1979 en 1979/1980 en de hierop betrekking hebbende uitgaven, evenals de verhouding tussen de hoeveelheden uit de markt genomen produkten en de nationale produktie en, uitgedrukt in percentage, de ver-

schillende bestemmingen die aan de uit de markt genomen produkten zijn gegeven, worden rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement gezonden.

Uit deze gegevens blijkt dat in 1978/1979 de in de Bondsrepubliek Duitsland uit de markt genomen groenten en fruit voor 100 % een nuttige bestemming hebben gekregen zodat niets werd vernietigd; in 1979/1980 werd 98,1 % voor nuttige doeleinden aangewend en 1,9 % (enige tonnen bloemkool) werd vernietigd.

Er zij opgemerkt dat uit de markt genomen produkten in 1978/1979 en 1979/1980 respectievelijk 0,8 % en 2,2 % uitmaakten van de totale produktie van groenten en fruit in de Bondsrepubliek Duitsland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 943/81**van de heer Key****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(14 september 1981)***Betreft:** De Britse kolenwinning en de opruiming van steenhopen

In het kolenbekken van Yorkshire en Humberside is de steenkoolproduktie de afgelopen jaren sterk opgevoerd, hetgeen geleid heeft tot een sterke toename van de produktie van mijnbouwafval. Voorts zijn de werkgelegenheidsvooruitzichten voor vele jongeren in de regio Yorkshire en Humberside ontstellend.

Zal de Commissie, gezien het hoge werkloosheids-cijfer voor jongeren in deze regio, financiële steun beschikbaar stellen om het mogelijk te maken dat deze mensen te werk worden gesteld in het kader van nieuwe programma's voor het opruimen van de uit mijnbouwafval bestaande steenhopen?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie***(26 oktober 1981)*

De Commissie kent de omvangrijke jeugdwerkloosheid in Yorkshire en Humberside, maar wijst erop

⁽¹⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

dat het jeugdwerkloosheidsprobleem in bepaalde andere regio's van het Verenigd Koninkrijk en elders in de Gemeenschap nog veel groter is. Daarom staan Yorkshire en Humberside voor het Europees Sociaal Fonds, het communautaire instrument voor steunverlening aan werkverschaffingsprogramma's, momenteel niet geclassificeerd als prioritaire regio wat de jeugdwerkloosheid betreft. Wel zal deze gehele regio tot 1 augustus 1982 de status van gesteund gebied („assisted area”) in het Verenigd Koninkrijk hebben, waardoor het mogelijk wordt dat een programma waarmee voor die datum gestart wordt, in aanmerking komt voor regionale bijstand van het Sociaal Fonds.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 958/81

van mevrouw Maij-Weggen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 september 1981)

Betreft: Achteruitgang van het aantal vrouwen, migrerende werknemers en gehandicapten die in 1980 profiteerden van het Europees Sociaal Fonds

In 1979 maakten respectievelijk 16 000 vrouwen, 285 000 migrerende werknemers en 103 930 gehandicapten gebruik van financiële steun uit het Europees Sociaal Fonds. In 1980 bedroegen deze aantallen respectievelijk 11 300, 267 500 en 57 500.

Kan de Commissie mededelen waarom het aantal vrouwen, migrerende werknemers en gehandicapten dat gebruik maakte van het Sociaal Fonds zo opmerkelijk is gedaald?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

De jaarlijkse verslagen van het Sociaal Fonds vermelden het door de initiatiefnemers geschatte aantal

personen dat van de goedgekeurde programma's zal profiteren. Dit aantal verschilt dikwijls sterk met het aantal personen dat in werkelijkheid van de uitvoering van de programma's profiteert.

De ogenschijnlijke vermindering in het aantal begunstigten van vrouwenprogramma's in 1980 valt bij voorbeeld gedeeltelijk te verklaren doordat het overeenkomstige cijfer voor het vorige jaar voor verschillende grote aanvragen later te hoog geraamd bleek.

Een andere factor die voor de groep migrerende werknemers van belang was, was dat sommige in 1980 goedgekeurde programma's langer voortduurden dan de overeenkomstige aanvragen van het vorige jaar en dat hierdoor minder begunstigten in de beschouwde periode van twaalf maanden vielen.

Wat de gehandicapten betreft was de voornaamste reden voor de vermindering een wezenlijke verandering in de aard van de programma's die namens de initiatiefnemers in Noord-Ierland werden voorgelegd. In 1979 ging het om een groot aantal begunstigten (47 000) die revalidatie van betrekkelijk korte duur ondergingen, terwijl de programma's van 1980 weliswaar duurder waren maar aanzienlijk minder begunstigten (8 000) betroffen, die langere en meer complete revalidatie en opleiding ontvingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 959/81

van mevrouw Maij-Weggen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 september 1981)

Betreft: De mate waarin mannelijke en vrouwelijke burgers profiteren van het Europees Sociaal Fonds

Volgens het negende verslag over de werkzaamheden van het Europees Sociaal Fonds hebben in 1980 1 532 586 Europese burgers persoonlijk geprofiteerd van de steunverlening uit het Europees Sociaal Fonds.

Het ging hierbij volgens het verslag om respectievelijk 16 700 personen in de landbouw, om 17 300 werknemers in de textiel- en kledingsector, om 276 000 migrerende werknemers, om 655 000 jongeren, om 488 000 mensen uit zwakke regio's, om 16 586 werknemers die werden omgeschoold op technisch gebied, om 2 800 personen in bepaalde groepen van ondernemingen, om 57 500 gehandicapten en om 11 300 vrouwen.

1. Kan de Commissie, behalve voor de laatste groep, precies mededelen hoeveel mannen en vrouwen in ieder van de steun ontvangende categorieën van het Sociaal Fonds hebben geprofiteerd?
2. Is de Commissie bereid om in haar volgende jaarverslag dit soort cijfers naar mannen en vrouwen te specificeren, zodat het Parlement vast kan stellen of mannelijke en vrouwelijke burgers in gelijke mate profiteren van het Europees Sociaal Fonds?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(27 oktober 1981)

1. De Commissie deelt de in de vraag impliciet aanwezige zorg dat de situatie van de vrouwen ten opzichte van de steunverlening uit het Sociaal Fonds met aandacht wordt gevolgd. Daarom heeft zij de Lid-Statens gevraagd in het kader van de nationale verslagen de desbetreffende informatie te verschaffen. Op basis hiervan kon men de op blz. 34 van het jaarlijks verslag te vinden schatting maken dat net over 30 % van alle begunstigten van het Sociaal Fonds vrouwen zijn. De meest recent gepubliceerde gedetailleerde schattingen in verband met een opsplitsing naar sekse per Lid-Staat en per werkterrein hebben betrekking op 1978 en zijn opgenomen in document COM(80)365, een supplement bij het Achtste Verslag.

Wanneer de Commissie alle nationale verslagen ontvangen heeft, zal een bijlage bij het Negende Verslag worden uitgegeven met de overeenkomstige informatie voor 1979 (de statistische gegevens in de nationale verslagen hebben betrekking op het jaar dat aan het verslag van de Commissie voorafgaat).

2. De Commissie zal, bij het ontwikkelen van haar computerprogrammatuur voor het beheer van het Sociaal Fonds, de mogelijkheden onderzoeken om in de toekomst meer precieze en recente informatie hieromtrent te verschaffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 964/81

van Lady Elles

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 september 1981)

Betreft: Procedures mededingingsbeleid

Vier maanden zijn verlopen sinds het Parlement op 5 mei 1981 de resolutie over het Negende Verslag inzake het mededingingsbeleid aannam. Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. of thans gevolg is gegeven aan het in paragraaf 7, sub a), vervatte verzoek om vergaderingen van het Adviescomité, en zo neen, op welke datum deze aanbeveling in praktijk zal worden gebracht;
2. welk tijdschema zij overweegt voor raadpleging van het Parlement, zoals verzocht in paragraaf 7, sub c), alvorens de officiële procedure-regeling goed te keuren en te publiceren, en of dit overleg nog vóór de publikatie van het Elfde Verslag zal worden afgesloten?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(27 oktober 1981)

1. Zoals de Commissie reeds heeft kunnen uiteenzetten aan het geachte Parlementslid in antwoord op haar schriftelijke vraag nr. 2003/80⁽¹⁾ volgt zij de vaste gedragslijn (overeenkomstig artikel 10, lid 1, van Verordening nr. 17), om het antwoord van de ondernemingen op de tegen hen ingebrachte punten van bezwaar alsmede een afschrift van het proces-verbaal van de hoorzitting onverwijld aan de bevoegde autoriteiten van de Lid-Statens te doen toekomen. Tevens is de Commissie ingevolge artikel 10, lid 5, van Verordening nr. 17 gehouden ten minste twee weken voor de bijeenkomst van het Adviescomité aan elk lid daarvan een ontwerp-beschikking voor elke te behandelen zaak te doen toekomen.

2. De Commissie gaat thans na welke verbeteringen zij kan aanbrengen in het verloop van de procedure ter uitvoering van de mededingingsregels, zonder de van kracht zijnde teksten te wijzigen. De concrete maatregelen die zij in dit verband voornemens is te treffen, zullen worden vermeld in het Elfde Verslag over het mededingingsbeleid, ten einde het Parlement in staat te stellen bij de gedachtenwisseling over dit verslag zich hierover uit te spreken.

⁽¹⁾ PB nr. C 134 van 4. 6. 1981, blz. 14, punt 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 980/81**van de heer Janssen van Raay****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(21 september 1981)***Betreft:** Artikel 45, 3, b van het Belgisch Wetboek der Inkomstenbelastingen

Krachtens artikel 54, 3, b van het Belgisch Wetboek der Inkomstenbelastingen (zoals gewijzigd door artikel 3 van de herstellwet van 10 februari 1981 inzake de fiscale en financiële bepalingen) zijn de werkgeversbijdragen voor aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood voortaan slechts aftrekbaar van de belastbare winst, wanneer die bijdragen worden gestort op rekening van een in België gevestigde onderneming of sociale verzekerings- of voorzorgskas. Bijdragen gestort op rekening van een in het buitenland gevestigde onderneming zijn niet meer aftrekbaar.

Bijdragen betaald aan een Belgische onderneming worden fiscaal dus op een andere manier (namelijk gunstiger) behandeld dan deze betaald aan ondernemingen gevestigd in andere EEG-Lid-Statens.

Moet deze bepaling dan ook niet beschouwd worden als zijnde in strijd met het in het EEG-Verdrag (artikel 7) opgenomen verbod van discriminatie?

Zo ja, is de Commissie dan niet van mening dat de bevoegde Belgische instanties moeten worden geadviseerd om voormelde bepaling te wijzigen?

**Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

Naar het inzicht van de Commissie zijn de door het geachte Parlements lid aangehaalde wetsartikelen niet in strijd met artikel 7 van het Verdrag omdat deze bepalingen (die overigens niet nieuw zijn) geen onderscheid naar nationaliteit inhouden doch slechts trachten te bevorderen dat de ontvanger van de onderhavige betalingen in het land is gevestigd.

Niettemin meent de Commissie, als uiteengezet in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1045/79 van de heer Welsh⁽¹⁾, dat alle Lid-Statens in beginsel dezelfde fiscale voordelen aan dergelijke betalingen dienen te verbinden, ongeacht de Lid-Staat van vestiging van de ontvanger.

De Commissie heeft in haar voorstel voor een richtlijn inzake de harmonisatie van regelingen op het gebied van de belastingen op het inkomen met het oog op het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap⁽²⁾ dan ook voorschriften aangaande verzekeringspremies en enkele andere betalingen opgenomen. Deze bepalingen verbieden ongelijke behandeling die uitsluitend op de Lid-Staat van vestiging van de ontvanger is gegrond.

⁽²⁾ PB nr. C 21 van 26. 1. 1980, blz. 6.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 981/81**van de heer Clinton****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(21 september 1981)***Betreft:** Steun uit het EOGFL (Oriëntatie) voor individuele projecten

Denkt de Commissie, aangezien de recente ontwikkeling van een markt voor sterke dranken op basis van melk heeft geleid tot een extra afzetmogelijkheid voor melkprodukten, voor te stellen investeringssteun te verlenen voor deze branche uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 355/77⁽¹⁾ of enige andere regeling?

⁽¹⁾ PB nr. L 51 van 23. 2. 1977 en PB nr. L 53 van 25. 2. 1977 (rectificatie).

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

Verordening (EEG) nr. 355/77⁽¹⁾ vormt de juridische grondslag voor interventies door het EOGFL, afdeling Oriëntatie, bij de financiering van projecten ter verbetering van de voorwaarden voor de verwerking en de afzet van landbouwprodukten. In artikel 7, lid 1, van die verordening is bepaald dat de steun van de Gemeenschap wordt bestemd voor „de projecten (die) betrekking hebben op de afzet van

⁽¹⁾ PB nr. C 110 van 5. 5. 1980.

⁽¹⁾ PB nr. L 51 van 23. 2. 1977, blz. 1.

de in bijlage II van het EEG-Verdrag opgenomen produkten of voor de vervaardiging van de in die bijlage opgenomen verwerkte produkten”.

Daar het door het geachte Parlements lid bedoelde produkt in die bijlage niet voorkomt, komen projecten betreffende die sector derhalve niet in aanmerking voor bijstand uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie.

van logopedist niet als prioritair omdat zij voorrang wenst te geven aan de reeds aangevatte werkzaamheden.

Zoals de Commissie reeds kon mededelen in antwoorden op andere schriftelijke vragen, hebben deze werkzaamheden betrekking op apothekers, de part-time-opleiding tot specialist en de opleiding tot huisarts.

De Commissie acht het derhalve niet onontbeerlijk om een diepgaande studie te maken van de voorwaarden waaronder de verschillende paramedische beroepen, waarvoor nog geen richtlijnen of voorstellen voor richtlijnen zijn opgesteld, in de Lid-Staten worden uitgeoefend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1011/81

van de heer Diligent

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1981)

Betreft: Vrije uitoefening van het beroep van logopedist in de Gemeenschap

Houdt de Commissie zich reeds bezig met de bestudering van de voorwaarden waaronder het vrije uitoefenen van het beroep van logopedist in de Gemeenschap mogelijk zal worden?

Is de Commissie met name voornemens op grond van de artikelen 48, 49 en 57 van het EEG-Verdrag bij de Raad een ontwerp-richtlijn in te dienen houdende wederzijdse erkenning van de diploma's van logopedisten in de Lid-Staten van de Gemeenschap?

Zijn er nog andere voorwaarden voor de uitoefening van dit beroep die op Europees niveau gecoördineerd moeten worden?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

Op het gebied van de vrije uitoefening van beroepen in de gezondheidszorg beschouwt de Commissie de uitwerking van voorstellen voor richtlijnen betreffende de onderlinge erkenning van de diploma's

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1051/81

van de heer Pedini

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 oktober 1981)

Betreft: Griekenland — bewegwijzering en opschriften voor toeristen

De toetreding van Griekenland tot de Europese Economische Gemeenschap bevordert het toerisme uit de andere Lid-Staten naar dat land.

Acht de Commissie het niet wenselijk de Griekse Regering aan te bevelen de bewegwijzering en de opschriften ook van een Franse of Engelse tekst te voorzien zodat toeristen uit de andere Lid-Staten deze kunnen lezen?

**Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie**

(28 oktober 1981)

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de door het geachte Parlements lid aan de orde gestelde kwestie, die uitsluitend onder de terzake bevoegde nationale autoriteiten ressorteert.

